
elhuyar

hiztegi txikia

euskara
gaztelania

diccionario
castellano
vasco

elhuyar

SARRERA

Hamazazpi urte iragan dira Elhuyarrek *Euskara-Gaztelania/Castellano-Vasco Elhuyar Hiztegia* lehen aldiz argitaratu zuenetik eta hamabost *Elhuyar Hiztegi Txikia* kaleratu zuenetik. 2006ko azaroan ikusi zuen argia lehenaren hirugarren argitalpenak, eta 2007ko ekainean argitaratu zen *Hiztegi Txikiaren* hirugarren argitalpena. Orain eskuetan duzuna *Hiztegi Txikiaren* laugarren argitalpen osatu eta berritua duzu.

Hiztegi Txikiaren hasierako xedeari jarraiki, euskaraz zein gaztelaniaz hizkera arruntean, irakaskuntzan edo komunikabideetan erabiltzen den lexikoa jasotzea da oraindik ere gure helburua: hiztun gehienek erabiltzen duten lexikoa, eremu tekniko edo berezituetatik kanpo dagoena, eta zaharkitua, oso dialektales edo gutxi erabilia ez dena jasotzea. Alabaina, helburua bera izanik ere, hezur-mamiak funtsean aurrekoen berdinak izanik ere, badu ekarpenik *Hiztegi Txikiaren* laugarren argitalpen honek.

Aurreko argitalpenetan aipatu izan da Euskaltzaindiak *Hiztegi Batuaren* lehen bertsioa osatzeko 20.000 grafiak hiztegian finkatzeko egindako lana. Euskaltzaindia, 2000 urtetik aurrera, *Hiztegi Batua* osatuz joan da, urtez urte, eta, aurreko argitalpenetan bezalaxe, oraingo hiztegi honen lexikoa eguneratu eta osatzeko ere, *Hiztegi Batua* izan da iturri nagusia. Euskaltzaindiak euskal hitzen grafietarako egindako onespennak eta hobespenak errespetatutu dira, baita adierei buruz eman dituen oharrak ere. Ezin alde batera utzi Euskaltzaindiak, Elkar argitaletxearekin eta Elhuyar Fundazioarekin batera, 2012ko udazkenean argitaratu zuen *Euskaltzaindiaren Hiztegia. Adierak eta adibideak* hiztegi definizioduna (<http://www.euskaltzaindia.eus/hiztegitatu>), ezinbesteko erreminta esku artean dugun hiztegia osatzeko ere. Horrez gain, aipatu den erakundearen azken urteotako bestelako arau, gomendio eta lanak ere aintzat hartu dira.

Euskarazko zein gaztelaniazko sarrerak eta dagozkien adierak osatzeko eta eguneratzeko, aipatu berri ditugun iturriez gain, beste hainbat ere hartu ditugu kontuan. Euskarazko hizkuntza-unitateen multzoa osatzeko, lan klasikoez gain (nagusiki R.M. Azkue, P. Lhande eta P. Mujikaren hiztegiak), eta jadanik aipatu ditugun *Hiztegi Batua* eta *Euskaltzaindiaren Hiztegia* gogoan hartuta, hiztegintza-lanean erabili ditugun eta eragina izan duten beste zenbait obra ere hartu dugu kontuan: Euskaltzaindiaren *Orotariko Euskal Hiztegia* (<http://www.euskaltzaindia.eus/oeh>), Eusko Jaurlaritzaren *Euskalterm – Terminologia Banku Publikoa* (www.euskadi.eus/euskalterm/), Ibon Sarasolaren *Euskal Hiztegia* eta *Zehazki Hiztegia*, Euskararen Erakunde Publikoa 2010az geroztik argitaratzen ari den *Nola Erran frantses-euskara hiztegi elektronikoa* (<http://www.nolaerran.org/>), Adorez Taldearen *5000 Hiztegia* (<http://www.bostakbat.org/azkue/>), Labayru Ikastegiaren *Labayru Hiztegia* eta *Diccionario Labayru* (<https://hiztegia.labayru.eus/>). Hiztegiez gain, hizkuntza-corpusak ere kontsultagai izan ditugu; bide luzea egina duen XX. mendeko euskararen corpus estatistikoaz gain (<http://xxmendea.euskaltzaindia.eus/Corpus/>), beste hauiek ere erabili ditugu; Euskaltzaindiaren *Lexikoaren Behatokia* (<http://lexikoarenbehatokia.euskaltzaindia.eus>), UPV-EHUko Euskararen Institutuaren *Ereduzko Prosa Gaur* ([http://www.ehu.eus/euskara-orria/ereduzkoia/](http://www.ehu.eus/euskara-orria/euskara/ereduzkoia/)) eta *Egungo Testuen Corpusa* (<http://www.ehu.eus/etc/>), eta

Elhuyar Fundazioaren *Zientzia eta Teknologiaren corpusa* (<http://www.ztcorpusa.eus/>) eta *Web-corpusen Ataria* (<http://webcorpusak.elhuyar.eus/cgi-bin/kontsulta.py>).

Gaztelaniazko hizkuntza-unitateei dagokienez, Real Academia de la Lengua Españolaren *Diccionario de la Real Academia de la Lengua Española eta Diccionario Panhispánico de Dudas* (<http://www.rae.es/recursos/diccionarios/dpd>) hiztegietako grafiak hobetsi baditugu ere, oso kontuan izan ditugu honako beste hiztegi hauek ere: M. Molinerren *Diccionario del Uso del Español* eta M. Seco, G. Ramos eta O. Andrésen *Diccionario del Español Actual*.

Lan horiez gain, Real Academia de la Lengua Españolaren *Ortografía de la lengua española* eta L. Gómez Torregoren *Las normas académicas: últimos cambios* lanak ere oso kontuan izan ditugu, batez ere hiztegiko gaztelania-euskara ataleko hainbat sarreraren grafia finkatzeko. Horiekin batera, *Fundéu BBVA – Fundación del español urgente* (<http://www.fundeu.es/>) ataria ere sarritan izan dugu argi-emaile.

Liburuaren orain arteko ohiko erabileraz gain, Interneteko hiztegia erabiltzeko gonbita ere egin nahi dizugu; hemen izango duzu konsultagai: <http://hiztegiak.elhuyar.eus>. Ez zaizu damutuko!

HIZTEGIAREN ERABILERA

euskalkia **ogigazta.** iz. (B) comadreja. ↪ **erbinude.** forma estandarra adierazteko ikurra

papargorri. iz. petirrojo. ↪ **txantxangorri.**

sarrerari buruzko informazioa

sarrera

ur. (r biguna) iz. **1. agua; agua corriente.** Ozeanoaren uretan: en aguas del océano. *Uretara erori da:* se ha caído al agua. **Ur geza eta gazia;** agua dulce y salada. **2. zumo; jugo.** *Limo-ura:* zumo de limón. □ **belar-ur.** tisana, infusión. || **edateko ur.** agua potable.

ordainak

adierak zenbakitura

azpisarrerak bereizteko ikurra

azpisarrera lexikalak

|| **edateko ur txar.** agua no potable. || **hondakin-ur.** (pl.) aguas residuales. || **Kolonia ur.** agua de Colonia. || **txorrotako/kanillako/iturrako ur.** agua corriente. || **ur astun.** (Kim.) agua pesada. || **ur bedeinkatu.** (Erl.) agua bendita. || **ur behera.** marea baja. || **ur beltz.** (pl.) aguas negras/fecales. || **ur geldi.** remanso, agua estancada. || **ur gora.** marea alta. || **ur handi.** 1. río. 2. agua profunda. *Ur handiko arrantzaz:* pesca de aguas profundas. || **ur mineral.** agua mineral. || **ur-ahi.** engrudo. || **ur-bazter.** orilla. || **ur-etorri.** caudal, corriente [*de un río*]. || **ur-hegazkin.**

|| **ur-hegazkin.** || **ur-jauzi.** salto de agua; catarata, cascada. || **ur-laster.** rápido; corriente de agua. || **ur-makineta; urtxori gorri.** martin pescador. ↪ **martin arrantzale.** || **ur-parke.** parque acuático. || **ur-zorro.** placenta. □ **ez ur ez ardo.** ni chicha ni limonada. || **ura joan eta gero presa egin.** muerto el burro, cebada al rabo; a buenas horas mangas verdes. || **urak arrastoan sartu.** volver las aguas a su cauce. || **urak bide (handia) egin.** pasar mucho tiempo; ocurrir muchas cosas. || **urak eta suak hartu.** irritarse, enfurecerse, encolerizarse. || **urak hartu.** 1. [norbaitek] tomar las aguas. *Zestoara joan zen urak hartzen:* fue a Cestona a tomar las aguas. 2. [zerbait] encoger [por efecto del agua].

ordinak

azpisarrerak bereizteko ikurra

unitateari buruzko
informazioa non dagoen
adierazteko ikurra

lokuzioak

azpisarreren bereizgarria

adibideak

marka semantikoa

siglaren azalpena	sigla	AEB (Ameriketako Estatu Batuak). EUA (Estados Unidos de América); EE.UU. (Estados Unidos).	sigla eta bere azalpena
homografoak sarrera banatan, zenbakitua		1 azkon. iz. flecha. 2 azkon. iz. tejón. ↪ azkonar.	
		faksimile. ↪ <i>facsimile; faksimile.</i>	unitateari buruzko informazioa non dagoen adierazteko ikurra probintziaren laburdura
jentilizioa			probintziaren laburdura
leku-izena		Gasteiz. (gasteiztar) (Ar.) Vitoria.	ordaina
aditzaren infinitiboa, aditzoina eta aspektu burutugabea		Ikusi, Ikus, Ikusten. du ad. 1. ver. <i>Atzo kalean ikusi zintudan:</i> ayer te vi en la calle. <i>Aurpegia ikusi diozu?:</i> ¿Le has visto la cara? 2. ver; opinar, juzgar. <i>Hori gaizki ikusia dago:</i> eso está bien visto. <i>Nola ikusten duzu gure arazoa?:</i> ¿qué opinas de nuestro problema? 3. ver, comprender, darse cuenta. <i>Orain ikusten dut zer nahi duzun:</i> ahora me doy cuenta de lo quequieres. □ ez ikusi/ikusia/ikusiarena egin. hacer la vista gorda. ezin ikusi. odiar, no poder ver. <i>Ezin dute elkar ikusi:</i> no pueden ni verse. ikusi arte. hasta la vista. ikusten denez. por lo visto, por lo que se ve.	
			euskalkia eta eremu geografikoa
		Ilar. iz. 1. guisante. 2. (GN/Ipar.) legumbre; alubia, judía. □ ilar xabal. (GN/Ipar.) lenteja. ↪ diliesta. ilar xehe/biribil. (GN/Ipar.) guisante.	
bidaltze-oharra forma hobetsira		Irla. iz. h. uharte. isla.	
sarrerari buruzko informazioa		Kultura. (hitz-elkartean -a gal dezake) iz. 1. cultura. <i>Kultura-etaea:</i> casa de cultura. 2. (Biol.) cultivo.	jakintza-alorren marka

adierazkaltz. izond. difícil de explicar; inexplicable.

adierazkor. izond. expresivo, -a; afectuoso, -a.

adierazle. iz. 1. indicador; expresión; señal. *Begiak bihotzaren adierazle dira:* los ojos son expresión del corazón. 2. indicador. *Presio-adierazlea:* indicador de presión. 3. (Hizkl.) [adieraziri kontrajarra] significante.

adierazpen. iz. 1. expresión. *Adierazpen-askatasuna:* libertad de expresión. 2. declaración. *Ministroaren adierazpenak:* las declaraciones del ministro.

◻ **adierazpen-askatasun.** libertad de expresión.

|| **hartu/jaso izanaren adierazpen.** acuse (de recibo).

adierazpide. iz. 1. expresión, medio de expresión. *Hizkuntza bidezko adierazpidea:* expresión lingüística. 2. representación; modo de representación. *Ikur bidezko adierazpidea:* representación simbólica.

adierraz. izond. inteligible, comprensible.

adlezin. izond. ininteligible, incomprensible.

adigabe. izond. distraído, -a.

adigabetu, adigabe(tu), adigabetzen. da/du ad. distraer(se), despistar(se).

adigal. iz. concepto; pensamiento, idea.

adigaltz. izond. ininteligible, incomprensible.

adigalkor. (neol.) izond. distraído, -a.

adigarri. iz. 1. explicación. ♦ izond. 2. ininteligible, claro, -a.

adikor. izond. amable, afable, atento, -a, comprensivo, -a.

adimen. iz. entendimiento, inteligencia; mente, intelecto. *Adimena argitu:* aclarar la mente. *Adimen artifziala:* inteligencia artificial. *Adimen-urritasuna:* deficiencia mental. ◻ **adimen artifzial.** inteligencia artificial. || **adimen gutxiko/urrako.** (Psicol.) deficiente mental. || **adimen-urritasun.** (Psicol.) deficiencia mental.

adimendu. iz. h. **adimen.** entendimiento, inteligencia.

adimendun. adj. inteligente; racional.

adimengabe. izond. irracional.

adimentsu. izond. inteligente.

adin. iz. 1. edad. *Adin berekoak dira:* tienen la misma edad. *Zuhaitzen adina:* la edad de los áboles. 2. (hed.) edad. *Unibertssoaren adina:* la edad del universo. 3. [bizitzako aldia] edad. *Adinaren lorean:* en la flor de la vida. ◻ **adin handi.** edad avanzada, vejez. *Adin handian hil zen:* murió muy anciano. || **adin txikiko, ik.** **adingabe.** || **adinez nagusi.** mayor de edad. || **adiner txiki.** menor de edad.

|| **adin-nagusitasun.** (Zuz.) mayoría de edad. || **adintxikitasun.** (Zuz.) minoría de edad. ◻ **adinetara etorri.** anciano, -a, de edad avanzada. || **adine(ta)ra heldu; adinean sartu.** anciano, -a, de edad avanzada.

adina. partik. tanto... como. *Zuk adina diru dut:* tengo tanto dinero como tú. ◻ **adina izan.** ser tanto como. *Gu adina zara etxe horretan:* en esta casa eres tanto como nosotros. *Ez naiz hori egiteko adina:* no soy capaz de hacer eso.

adinako. izlag. tan... como. *Bartzelona adinako hiribatean:* en una ciudad tan grande como Barcelona.

Nagusia adinako soldata banul!: si ganase tanto como el jefe!

adinbat. partik. tanto... como. *Behar adinbat langile:* tantos trabajadores como sea necesario.

1 adindu, adin(du), adintzen. da ad. envejecer, llegar a una cierta edad.

2 adindu. iz./izond. entrado en años, de edad, (persona) mayor.

adindun. adj./iz. 1. de una cierta edad, entrado en años; (persona) mayor. 2. mayor de edad.

adineko. izlag. de una cierta edad, entrado en años; (persona) mayor.

adingabe. iz./izond. menor de edad.

adingabeko. iz./izlag. menor de edad.

adingabetasun. iz. minoría de edad.

adinkide. izond. coetáneo, -a, de la misma edad.

adintsu. izond. de (mucha) edad, anciano, -a.

adilo. interj. 1. ¡adiós! *Adio, ikusi arte!*: ¡adiós, hasta la vista! 2. adiós, se acabó, se terminó. *Adio bere xahakoa!*: ¡se quedó sin bota! ♦ iz. 3. despedida, adiós. *Azken adioa:* el último adiós. ◻ **adio(ak) egin/esan/erran.** despedirse, decir adiós; renunciar. *Adio esan gabe:* sin despedirse. *Adio esan zien aberastasunei:* renunció a sus riquezas. || **ez adiorik.** hasta pronto, hasta otra; hasta siempre.

adiskidantzta. iz. amistad, afecto.

adiskide. iz. 1. amigo, -a. *Adiskideak gara:* somos amigos. *Adiskide leiala:* un amigo fiel. 2. [deitzaile gisa] amigo, -a. *Hator hona, adiskidea!:* ¡ven aquí, amigo! ◻ **adiskide min/mami/kutun.** amigo íntimo, amiga íntima.

adiskidekeria. iz. amiguismo.

adiskidetasun. iz. amistad, compañerismo, afecto. *Adiskidetasun sendoa:* una amistad firme. *Adiskidetasuneko hitzak:* palabras amistosas.

adiskidetsu. izond. afable, amistoso, -a, afectuoso, -a.

adiskidetu, adiskide(tu), adiskidetzen. da/du ad. hacerse amigos, -as; reconciliar(se). *Zer ez dut egin zurekin adiskidetzeako?:* ¿qué no he hecho para ser tu amigo? *Azkenik adiskidetu egin dira:* por fin se han reconciliado.

adiskidetze. iz. 1. reconciliación. 2. (Zuz.) conciliación.

aditasun. iz. atención, aplicación.

1 aditu, adi, aditzen. du ad. 1. [zerbaite] oír, escuchar. *Zarata aditu dut:* he oido un ruido. 2. entender, comprender. *Oker aditu du:* ha entendido mal. 3. [usaina] oler, percibir. *Erre-usaina aditu dut:* he oido a quemado. ♦ dio ad. 4. [norbaite] oír, escuchar. *Ez dizut aditzen; ozenago hitz egin:* no te oigo; habla más alto. ◻ **elkar aditu.** entenderse, ponerse de acuerdo; aliarse. *Elkar ezin aditutik dabilta:* no llegan a un acuerdo. || **ez aditu/adituaarena egin.** hacerse el sordo, hacer oídos sordos.

2 aditu. iz./izond. entendido, -a, experto, -a. *Adituen iritzia:* la opinión de los expertos.

aditz. iz. verbo. ◻ **aditz iragangaitz.** (Hizkl.) verbo intransitivo. || **aditz iragankor.** (Hizkl.) verbo transitivo. || **aditz laguntzaille.** verbo auxiliar. || **aditz perifrastiko.** verbo perifrástico. || **aditz trinko.** verbo

tiquismíquils. s.m. 1. (pl.) [reparos, detalles] txikikeria, huskeria. ◆ adj./s. 2. [escrupuloso con las comidas] mizkin, milikia.

tira. s.f. 1. [de papel, tela...] zerrenda. 2. (col.) [muchsimo] asko, izugarri, ikaragarri. Tiene la tira de hijos: seme-alaba asko du.

tirabuzón. s.m. 1. [sacacorchos] kortxo-kentzeko.

2. (fig.) [rizo] (ile)-kiribil.

trachinas. s.m. tiragoma.

tirador. s.f. 1. jaurtitze, botatze; jaurtialdi, botaldi.

2. distantzia, tarte, denbora-tarte. Hay una buena tirada: tarte handia dago. 3. [serie] sorta, segida, sail.

4. [impresión] inprimaketa, inprimatzte. 5. [cantidad] tirada, (batean inprimatzen den) alekopuru. Una tirada de 3.000 ejemplares: 3.000 aleko tirada. □ de/ en una tirada. gelditu gabe, etengabe, jarraian, segidan.

tirado, -a. adj. 1. oso merke, merke-merke. Las naranjas están tiradas: laranjak oso-oso merke daude.

2. (col.) oso erraz, erraz-erraz. El examen fue tirado: azterketa oso erraza izan zen. 3. (col.) [abandonado, sin medios, sin ayuda] utzi; dirurik gabe; bakarrik; lur jo. Esta muy tirada: lur jota dago.

tiradora, -a. s. 1. [persona] tiratzaile, tirari, jaurtitzale.

◆ s.m. 2. [asa] eskuleku, helduleku. 3. [de una campana] lokarri, soka.

tiragomas. s.m. tiragoma.

tiralineas. s.m. marrazketa-luma.

Tirana. Tirana.

tiranía. s.f. 1. [forma de gobierno] tirania. 2. [exceso de autoridad] tirania, tiranokeria, larderia, nagusikeria, jauntxokeria.

tiránico, -a. adj. tiraniko, larderiatsu, zapaltzaile; tirania- (hitz-elkarteeetan).

tiranizar. v.tr. 1. tiranoak gobernatu. 2. (fig.) tiranizatu, menderatu, menperatu, larderatu, zapaldu.

tirano, -a. adj./s. 1. tirano. 2. [que abusa de su poder] tirano, larderiatsu, agintzaile, jauntxo; zapaltzaile.

tirante. adj. 1. [estirado, tenso] tenkatu, tenk. 2. (fig.) tirabira askoko. Unas relaciones muy tirantes: tirabira askoko harremana. ◆ s.m. 3. (usualmente pl.) [de pantalones] galtza-uhal.

tirantez. s.f. 1. tenkasun. 2. (fig.) [tensión, hostilidad] tensio, etsaitasun, areriatasun, tirabira.

tirar. v.tr. 1. [arrojar] bota, jaurti, egotzi. 2. [a la basura] zaborretara/zakarretara bota, bota. 3. [demoler, derribar] eraitsi, lurrrera/behera bota, bota, egotzi.

4. [el dinero] xahutu, bota, eralgi, alferrik gastatu.

Comprar eso es tirar el dinero: hori erostea dirua alferrik gastatzea da. 5. (Art. Gráf.) [imprimir] inprimatu.

◆ v.intr. 6. [el cigarro, la chimenea] tiratu. 7. [durar] irauna. ◆ v.intr./v.tr. 8. [disparar] tiro egin, tiratu.

9. [atraer] tiratu, erakarri; gustuko izan. ◆ v.prnl.

10. nork bere burua bota. Se tiró al suelo: lurrrera bota zuen bere burua. 11. (vulg.) [fornicar] -ekin (larrua) jo, -ekin txortan egin. □ *jtiral* aurraler, segi! □ *tira y afloja*. (col.) tentuz, zuhurki (jokatu aditzarekin).

□ *tirar a.* 1. -ra(ntz) jo, -rako joera izan. 2. -ra(ntz) jo, -antzekoia izan. Su pelo tira a rubio: hori-antzeko ilea

du. 3. joan, jo. En el primer cruce tire a la derecha: lehen bidegurutzean eskuinetara jo. □ *tirar de*, tiratu, tira egin. Le tiró del pelo: iletik tiratu zion. □ *tirar para*. -(z)eko bidean izan, (-rako) joera izan; izan (geroaldiko adizkiak). □ *tirarse encima/sobre*. gainera jauzi egin, gainera joan/etorri; jauzi egin, joan, etorri.

tirita. s.f. lotura itsaskor; tirta (Heg.).

tiritar. v.intr. dardaratu, ikaratu, dar-dar egin, dardaraz egon. □ *tiritando*. dardarka, dardaraka, dardar, ikaraz.

tiritora. s.f. (col.) dardara, ikara.

tiro. s.m. 1. [acción] tiro, tiraketa. Campo de tiro: tiro-eremua. 2. [disparo] tiro. Le mató de un tiro: tiro batez hil zuen. Se ha escuchado un tiro: tiroa (tiro-hotsa)

entzun da. 3. [caballerías] (gurdi-)zaldiak. 4. [de chimenea] tiro. 5. [de las caballerías] uhal, soka.

6. (Dep.) jaurtiketa. □ *tiro al blanco*. helburu/

jomugara tiro egite. □ *tiro al plato*. plater-tiro, plater-tiroketa. □ *tiro de pichón*. uso-tiro. □ *a tiro*. 1. tira-

menean, irismenean, helmenean. 2. (fig.) eskueran, irismenean, helmenean. Tiene ese puesto a tiro: postu hori eskueran dauka. □ *a (un) tiro de piedra*. oso

hurbil/gertu; bertan. □ *caer/sentar como un tiro*. (col.) gaizki/txarto hartz. □ *dar/pegar un tiro*. tiro egin, tiro eman. □ *de tiros largos*. (col.) luxu handiz,

oso dotere, apain-apain. □ *ni a tiros*. inondik inora ez, inola ere ez. □ *por ahí van/iban los tiros*.

hortxe-hortxe (dabil); horrela da (goiti-beheiti). □ *por dónde van los tiros*. kontua/arazoa zertan den.

□ *salir el tiro por la culata*. ustel atera/gertatu,

kukuak ojer jo.

tiroles. s.m. tiroide.

Tirol. m. Tirol.

tirolés, -esa. adj./s. tioldar; Tiroleko.

tirón. s.m. 1. tiraldi, tiratze. 2. (col.) [muscular] uzkur-dura. Me dio un tirón: uzkurdura izan nuen. □ *de un tirón*. etengabe, etenik gabe, aldi batean, has eta buka.

tirotear. v.prnl./v.tr. tirokatu.

tiroteo. s.m. tiroketa.

tirria. s.f. (col.) ezinikusi, gorroto, higuin, etsaitasun.

tsiana. s.f. tsiana; infusio, belar-ur.

tísico, -a. adj./s. tisiko.

tisi. s.f. hetika; tisi.

títanico, -a. adj. 1. titaniko. 2. (fig.) titaniko, ikaragarri, beldurgarri, itzel.

titanio. s.m. titanio.

títere. s.m. 1. txotxongilo. ◆ s. 2. (fig.) [referido a personas] txorimalo, txotxongilo.

titilar. v.intr. 1. [temblar] dardaratu, dar-dar egin.

2. (fig.) [luz] distiratu, izarniati, dir-dir egin.

titilar. v.intr. dardaratu, dar-dar egin, dardaraz egon.

titiritero, -a. s. 1. txotxongiloak maneiatzen dituen pertsona. 2. txerpolari, titiritero, (zirku-)akrobata.

titubeante. adj. 1. [al hablar] zezel, zizakatu; totel.

2. (fig.) [indeciso] duda-mudako; zalantzati, dudatsu.

titubear. v.intr. 1. [tambalearse] zabu egin, zabukatu.

2. [al hablar] zezeldu, zizakatu; toteka hitz egin.